

te stofmisbruger bliver stillet friere i forbindelse med metadonudleveringen, hvis lægen vurderer, at der ikke er behov for daglig kontrol af indtagelsen. Sundhedsstyrelsen understreger også, at det ikke er hensigtsmæssigt, at den enkelte almindelige praktiserende læge i sin klientkreds har mere end 5-10 stofmisbrugere i behandling ad gangen.

For at gøre det muligt for embedslægerne og Sundhedsstyrelsen at følge lægernes metadonudskrivning mere effektivt end hidtil, har Sundhedsstyrelsen indført et nyt edb-overvågningssystem i sommeren 1993. Herudover skal lægen ved behandlingens start foretage indberetning om behandlingsplan samt om kontakt til kommunale myndigheder og behandlingsinstitutioner til embedslægen. Embedslægerne kan i givet fald bede om en redegørelse for lægens ordinationsmønster. Er redegørelsen ikke tilfredsstillende, vil Sundhedsstyrelsen kunne iværksætte sanktioner over for lægen - bl.a. i form af fratagelse af ordinationsretten - og i grove tilfælde rejse sag om overtrædelse af lægeloven.

3. Amternes behandlingsindsats

Af Sundhedsstyrelsens publikation (December 1994) om alkohol- og narkotikamisbruget 1993 fremgår det, at 3.821 stofmisbrugere i 1991 var i behandling på amternes behandlingsinstitutioner. I de 10 amter, der forelå oplysninger fra, var ialt 1.278 af disse stofmisbrugere i behandling kombineret med metadon. Der er tale om en ikke ubetydelig, men dog alligevel mindre del af det samlede antal stofmisbrugere i metadonbehandling.

Der er i næsten alle amter nedsat udvalg (samråd, socialmedicinske udvalg m.v.), hvis opgave det er at vurdere, om der er indikation for iværksættelse af metadonbehandling, vurdere nødvendigheden af eventuel anden, supplerende behandling, sikre samarbejdet med kommunernes social- og sundhedsforvaltninger, behandlingsinstitutioner, Kriminalforsorgen m.v., og lægge den første behandlingsplan.

For at opnå forbedringer i behandlingen af stofmisbrugere er det helt afgørende, at amtskommuner og kommuner lever op til de forpligtelser, de har med hensyn til sikring af tilstrækkelige behandlingsmuligheder og nødvendige sociale støtte- og omsorgstilbud. Socialministeren har derfor i forståelse med sundhedsministeren i efteråret 1993 opfordret samtlige amtskommuner og kommuner til at revidere, om de lever op til disse forpligtelser.

4. Regeringens vurdering

Det er regeringens opfattelse, at de praktiserende læger har ydet en stor og kvalificeret indsats i meta-

donbehandlingen. I nogle områder af landet har det imidlertid været forbundet med store praktiske vanskeligheder løbende at sikre dels kontrollen med, at den ordinerede metadon indtages af den stofmisbruger, som den er ordineret og udleveret til, dels kontakten til det sociale behandlingssystem, bl.a. på grund af manglen på fornødne behandlingstilbud. I visse tilfælde har der været problemer med enkelte lægers fjernordination af metadon til stofmisbrugere, ligesom man fra forskellig side har rejst spørgsmål om det hensigtsmæssige i, at nogle læger driver egentlige metadonklinikker med et stort antal stofmisbrugere i metadonbehandling. Opgaven med at udlevere den ordinerede metadon til stofmisbrugere har skabt problemer for nogle apoteker og været til nogen ulempe for disses øvrige kunder. Endelig må det konstateres, at den måde, hvorpå udleveringen er foregået, ikke har kunnet sikre, at noget af metadonen ikke er endt i ulovlig gadehandel. Det kan i den forbindelse ikke udelukkes, at den ulovlige handel med metadon i stigende omfang har været årsag eller medvirkende årsag til en række af dødsfaldene blandt stofmisbrugere.

Med det formål at sikre stofmisbrugere den mest hensigtsmæssige behandling finder regeringen det derfor nødvendigt, at der nu fastlægges et entydigt ansvar for sammenhængen mellem metadonordinationen og behandlingen af stofmisbrugeren i øvrigt. Al metadonbehandling, herunder ordination, udlevering og kontrolforanstaltninger bør således tilrettelægges under amtskommunalt ansvar.

Amtskommunerne varetager i forvejen i vid udstrækning metadonbehandling på amtskommunale behandlingsinstitutioner og sygehuse. Ifølge lovforslaget om ændring af sygehusloven forpligtes amtskommunerne til at varetage al lægelig behandling af stofmisbrugere med euforiserende stoffer. Herved skabes der mulighed for at tilvejebringe den nødvendige helhed i metadonbehandlingen ved at knytte den lægelige del af behandlingen til det amtskommunale behandlingssystem, som samtidig styrkes ved den præcisering af ansvaret, som det ovenfor nævnte lovforslag på socialministerens område indeholder.

Med lovforslaget om ændring af lægeloven fratages de praktiserende læger som udgangspunkt muligheden for at ordinere metadon eller lignende euforiserende stoffer som led i behandling af personer for stofmisbrug. Dette gælder også de læger, som uden for den offentlige sygesikrings regi har drevet egentlige metadonklinikker. Hele ansvaret for denne behandling skal ifølge lovforslaget overgå til amtskommunalt ansatte læger. Lovforslaget hjemler dog mulighed for, at de ved amtskommunen ansatte be-